

URADNI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVINI

55. kos.

V LJUBLJANI, DNE 26. APRILA 1930.

Letnik I.

Vsebina:

269. Zakon o konvenciji o vzdrževanju mejnikov in mejnih znakov, sklenjeni v Beogradu dne 16. septembra 1929. med kraljevino Jugoslavijo in kraljevino Italijo.
270. Zakon o lekarnah in nadzorstvu nad prometom z zdravili.

271. Navodila za izvrševanje poslov, prenesenih na finančne direkcije — odseke za carine — in na carinarnice.
272. Izpremembi v pravilnikih o uslužbencih rečne plovitve in o ustroju pokojninskega fonda za osebe direkcije rečne plovitve.
Razne objave iz «Službenih Novin».

Zakoni in kraljevske uredbe.

269.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra za zunanje posle in Našega ministra pravde po zaslišanju Našega predsednika ministrskega sveta

Zakon

**o konvenciji o vzdrževanju mejnikov in
mejhnih znakov,**

**sklenjeni v Beogradu dne 16. septembra 1929.
med kraljevino Jugoslavijo in kraljevino Italijo,***
ki se glasi:

§ 1.

Odobruje se in zakonsko moč dobiva konvencija o vzdrževanju mejnikov in mejnih znakov, sklenjena v Beogradu dne 16. septembra 1929. med kraljevino Jugoslavijo in kraljevino Italijo, ki se glasi:

Njegovo Veličanstvo kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev in

Njegovo Veličanstvo kralj Italije, želeča, urediti vprašanje vzdrževanja mejnikov in mejnih znakov, ki služijo za oznamenovanje meje.

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 29. marca 1930., št. 72/XXVI.

kakor tudi vprašanje za nadomeščanje mejnikov in mejnih znakov, ki so prešli ali so bili uničeni, in sicer:

na mejni črti pri Reki, severno od Reke in okoli Zadra,

sta se odločila, skleniti v ta namen to konvencijo ter sta imenovala zategadelj svoja pooblaščenca:

Njegovo Veličanstvo kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev:

Njegovo Ekscelenco gospoda Kosto Kumandija, doktorja prava, ministra za zunanje posle p. i.; in

Njegovo Veličanstvo kralj Italije:

Njegovo Ekscelenco gospoda Karla Gallija, izrednega poslanika in pooblaščenega ministra Njegovega Veličanstva kralja Italije v Beogradu,

ki sta se zedinila po izmeni svojih pooblastil, spoznanjih v dobri in predpisni obliki, v nastopnih členih:

Člen 1.

Obe državi se zavezujeta, čuvati in vzdrževati v dobrem stanju po skrbi svojih mejnih oblastev mejnike, mejne znake ali druga znamenja, ki služijo za oznamenovanje mejne črte.

Člen 2.

Vsaka obeh držav popravlja samo one poškodovane mejnike ali mejne znake in postavlja iznova samo one uničene mejnike ali mejne znake, ki pripadajo njej na mejni črti po nastopni razdelitvi:

Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev:

1.) na vsej mejni črti pri Reki;

2.) na meji severno od Reke, t. j.:

od Mozića do Čabranske Police — od pomožnega mejnika No. 26/XXXI do vštetega glavnega mejnika No. 62.

Kraljevina Italija:

1.) na vsej mejni črti okoli Zadra;

2.) na meji severno od Reke, t. j.:

a) od Peća do Mozića — od glavnega mejnika na presečišču treh meja No. 1. do vštetega pomožnega mejnika No. 26/XXXI in

b) od Čabranske Police do Rubeša — od glavnega mejnika No. 62 do končne točke mejne črte, t. j. do vštetega pomožnega mejnika No. 69/CLXXVI.

Člen 3.

Vsak mejnik ali mejni znak, ki je prešel ali je bil poškodovan, mora iznova postaviti, odnosno popraviti ona obeh držav, ki ji pripada mejnik ali mejni znak po členu 2.

Taki mejniki se morajo vselej popraviti, odnosno postaviti, vpricho predstavnikov obeh visokih strank pogodnice.

Stroški za popravilo, odnosno za postavitve teh mejnikov ali mejnih znakov se porazdele enako med obe državi vselej, kadar ne bi bilo moči storilcev škode zalotiti na dejanju ali jih popolnoma identificirati.

Člen 4.

Če poškoduje ali uniči mejnike ali mejne znake državljani ene stranke pogodnice, pa se zaloti na dejanju ali potem izslediti, mora popraviti ali postaviti te mejnike ali mejne znake takoj država, ki ji pripadajo ti mejniki ali mejni znaki po členu 2. Dogovorjeno je, da pobere stroške za popravilo tako storjenih škod kakor tudi vse druge stroške država od krivca svojega pripadnika; pobrane vsote pa se izroče oni državi, ki je postavila ali popravila mejnike ali mejne znake.

Če so škode posledica slabe izdelave, obremene stroški za postavitve ali popravilo poškodovanih mejnikov ali mejnih znakov ono državo, ki ji pripadajo ti mejniki ali mejni znaki po členu 2.

V prvem kakor tudi v drugem primeru sestavijo predstavniki obeh držav v dveh izvodih zapisnik, s katerim ugotove postavitev ali popravilo mejnikov ali mejnih znakov ter ga vroče obema vladama v preskus in odobritev.

Člen 5.

Mejna oblastva obeh držav morajo skrbno ugotoviti vsako poškodbo ali uničitev mejnikov ali mejnih znakov; vzajemno se morajo obveščati o vseh takih primerih ter odrediti po skupnem sporazumu vse, česar je treba, da morejo takoj rekonstruirati ali popraviti uničene ali poškodovane mejnike, vsako na svojem delu mejne črte.

Novi mejniki ali mejni znaki, nadomeščajoči one, ki so prešli, kakor tudi mejniki ali mejni znaki, uničeni ali poškodovani, se postavljajo, odnosno popravljaajo vedno na podstavi službenih in tehničnih dokumentov o razmejitvi.

Člen 6.

Dobro stanje mejne črte, namestitvev in lega mejnikov ali mejnih znakov se nadzira in kontrolira soglasno z dokumenti o razmejitvi; to je še nadalje poverjeno oblastvom obeh visokih strank pogodnice, ki so to doslej vršila in ki morajo vselej, kadar to zahteva potreba, obrniti pozornost na eventualne poprave, ki jih je treba učiniti na poškodovanih mejnikih ali mejnih znakih.

Člen 7.

Ta konvencija stopi v veljavo z dnem, ko se izmenjata ratifikaciji med visokima strankama pogodnicama.

V potrditev tega sta pooblaščenca podpisala konvencijo ter pritisnili nanjo svoja pečata.

Sestavljen o v Beogradu v dveh izvodih dne 16. septembra tisoč devet sto devet in dvajsetega leta.

(L. S.)

Dr. K. Kumanudi s. r.

(L. S.)

Carlo Galli s. r.

§ 2.

Za izvrševanje tega zakona izdado minister za notranje posle, minister za zunanje posle, minister za vojsko in mornarico in minister za finance potrebna navodila.

§ 3.

Ta zakon stopi v veljavo in dobi obvezno moč, ko se izpolnijo odredbe člena 7. spredaj omenjene konvencije in ko se predhodno razglasi v »Službenih Novinah».

Našemu ministru pravde priporočamo, naj razglasi ta zakon, oblastvom zapovedujemo, naj postopajo po njem, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

V Beogradu, dne 30. novembra 1929.

Aleksander s. r.

Videl in pritisnil
državni pečat
čuvav državnega pečata,
minister pravde:
dr. M. Srškić s. r.

(L. S.)

Predsednik
ministrskega sveta,
minister
za notranje posle,
častni adjutant
Njegovega Veličanstva
kralja,
divizijski general:
Peter Živković s. r.
Minister za zunanje posle:
dr. V. Marinković s. r.
Minister pravde:
dr. M. Srškić s. r.

* * *

Pripomba: Ratifikacijski instrumenti so se izmenjali v Beogradu dne 27. marca 1930.

Iz pisarne ministrstva za zunanje posle;

Pov. br. 5925.

270.

Mi

Aleksander I.,po milosti božji in narodni volji
kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra za socialno politiko in narodno zdravje po zaslišanju predsednika Našega ministrskega sveta

Zakon**o lekarnah in nadzorstvu nad prometom
z zdravili.*****Predmet nadzorstva.****§ 1.**

Zaradi zaštite narodnega zdravja se vrši nadzorstvo nad prometom drog, sirovin in proizvodov kemijske in farmacevtske industrije, ki se rabijo kot zdravila ali iz katerih se napravljajo zdravila, namenjena neposrednemu oddajanju potrošnikom.

Kaj se smatra po tem zakonu za zdravilo, predpisuje minister za socialno politiko in narodno zdravje po zaslišanju glavnega sanitetnega sveta.

§ 2.

Zdravila morajo ustrezati predpisom farmakopeje, ki jo predpisuje minister za socialno politiko in narodno zdravje.

Oprema zdravil mora biti taka, da čuva zdravilo vsake kvare in izgube zdravilne vrednosti. Zdravila močnega ali v nepredpisani količini strupenega učinka se morajo označiti s posebnim znakom in čuvati posebno pozorno.

§ 3.

Zdravila se ne smejo dajati v promet kot nova zdravila in zdravilne specialitete, dokler se ne prekusijo v zavodih, odrejenih za to, in dokler jih ne odobri minister za socialno politiko in narodno zdravje.

Izdelovanje zdravil in promet z njimi.**§ 4.**

Zdravila smejo izdelovati in dajati v promet:

- 1.) javne lekarne,
- 2.) bolniške lekarne,
- 3.) trgovine z zdravili (drogerije) na debelo,
- 4.) kemijsko-farmacevtske tvornice.

§ 5.

Neposredno smejo prodajati in oddajati zdravila potrošnikom samo:

- 1.) javne lekarne,
- 2.) bolniške lekarne,
- 3.) ročne lekarne zdravnikov in veterinarjev,

4.) ročne lekarne zdravstvenih zadrug,

5.) lekarne uradov za zavarovanje delavcev po zakonu o zavarovanju delavcev.

Lekarne.**§ 6.**

Javno lekarno sme otvoriti in obratovati doktor farmacije ali magister farmacije na podstavi dovolila, ki ga izda v okolišju uprave mesta Beograda minister za socialno politiko in narodno zdravje, v banovinah pa ban.

To dovolilo se izda onemu doktorju, odnosno magistru farmacije, državljanu kraljevine Jugoslavije, ki je prebil po opravljenih izpitih najmanj pet let na praktičnem delu v kakšni izmed lekarn pod 1.) in 2.) § 5. ali je bil kot asistent ali docent v službi pet let v univerzitetnem ali drugem državnem zavodu za farmakologijo in farmakognozijo in ni prekinil tega delovanja tri leta pred dobljenim dovolilom, nadalje ki uživa vse državljanske pravice in zoper čigar zanesljivost v lekarnarskem poslovanju ni osnovanega ugovora.

§ 7.

Bolniške lekarne kakor tudi lekarne zdravstvenih zadrug in uradov za zavarovanje delavcev morajo voditi doktorji farmacije ali magistri farmacije s kvalifikacijo iz drugega odstavka § 6. Te lekarne služijo izključno za domače potrebe bolnice, odnosno za potrebe članov zadrug ali oseb, zavarovanih po zakonu o zavarovanju delavcev.

Izjemoma smejo voditi z banovo dovolitvijo ročne lekarne zdravstvenih zadrug zdravniki s kvalifikacijo iz § 8.

§ 8.

Zdravnik in veterinar sme dobiti dovolilo za voditev ročne lekarne, če ni v kraju, kjer vrši prakso, javne lekarne. To dovolilo se sme izdati samo onemu zdravniku in veterinarju, ki dokaže, da je posloval praktično najmanj mesec dni v lekarnah pod 1.) in 2.) § 5. Veterinar sme izdajati zdravila samo za veterinarsko rabo.

§ 9.

Vsaka javna lekarna pod 1.) § 5. mora biti prijavljena zaradi registracije pri lekarnarski zbornici; zbornica mora to prijavo razglasiti v »Službenih Novinah».

Lekarnar mora voditi pravilne knjige o dobavljanju in oddajanju zdravil.

Lekarnarji niso dolžni, plačevati prispevkov za trgovske in obrtniške zbornice.

Dovolila za otvarjanje in obratovanje javnih lekarn.**§ 10.**

Javna lekarna se sme ustanoviti samo v kraju, kjer obstoji najmanj en zdravnik, ki izvršuje zdravniško prakso.

Ob reševanju o pogojih za ustanovitev nove javne lekarne je treba vzeti v predhodnem posto-

* »Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 14. aprila 1930., št. 85/XXXIII.

panju v poštev in ugotoviti število prebivalcev kraja kakor tudi razmere, v katerih prebivalstvo živi, potem promet okolice proti kraju bolnice, zavode, šole, večja obrtniška in industrijska podjetja, pri kopalščih in zdraviliščih pa njih letni promet tujcev in gostov.

§ 11.

Vprašanje o ustanovitvi lekarne sme sprožiti:

- 1.) upravná občina;
- 2.) doktor farmacije ali magister farmacije, ki izpolnjuje pogoje iz § 6. tega zakona;
- 3.) ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje ali ban.

O potrebi, ali naj se ustanovi nova lekarna, odloča za okoliš uprave mesta Beograda minister za socialno politiko in narodno zdravje, ko je zaslišal glavni sanitetni svet in lekarnarsko zbornico, v banovinah pa ban, ko je zaslišal banski sanitetni svet in lekarnarsko zbornico.

Ob ustanovitvi nove lekarne se mora odrediti njen okoliš po krajevnih razmerah. Ta okoliš se sme pozneje izpremeniti z odobritvijo ministra za socialno politiko in narodno zdravje, odnosno z banovo odobritvijo, po zaslišanju glavnega sanitetnega sveta in lekarnarske zbornice.

Dovolilo za nove lekarne se sme dati šele, ko se je izdala odločba o ustanovitvi nove lekarne.

§ 12.

Dovolila za otvoritev in obratovanje javne lekarne pod 1.) § 5. se smejo dajati samo na podstavi razpisanega natečaja in po predhodnem zaslišanju glavnega, odnosno banskega sanitetnega sveta in lekarnarske zbornice.

Natečaj se razpiše v »Službenih Novinah«, nadalje v strokovnih lekarnarskih listih in v glasilu lekarnarske zbornice.

§ 13.

Dovolilo se dá kompetentu, ki je po dobi prakse najstarejši, če izpolnjuje ostale pogoje.

Na podstavi pridobljenega dovolila se mora otvoriti lekarna najdlje v enem letu.

Lekarna se ne sme otvoriti, dokler ne pregleda komisija, ki jo odredi minister za socialno politiko in narodno zdravje, odnosno ban, prostorov, v katerih je lekarna nastanjena, same lekarne in dokler ne ugotovi, da je urejena po vseh pravilih in predpisih.

§ 14.

Dovolila, prejetega za otvoritev in obratovanje lekarne, ne sme prenesti imetnik dovolila na podstavi prodaje lekarnskega inventarja na koga drugega brez odobritve ministra za socialno politiko in narodno zdravje, pri čemer je vpoštevati odredbo § 13.

Oni imetnik dovolila, ki na ta način proda svojo lekarno, ne more več dobiti dovolila za otvoritev in obratovanje lekarne.

§ 15.

Če je bil imetnik dovolila iz kakršnihkoli razlogov začasno zadržan, sam voditi svojo lekarno, mora postaviti namestnika.

Če postane imetnik dovolila iz zdravstvenih razlogov nesposoben, sam voditi lekarno, sme odločiti minister za socialno politiko in narodno zdravje, odnosno ban, da postavi lekarnar administratorja. Ta dovolila se dajo samo za omejeno dobo in na podstavi komisijskega poročila treh zdravnikov v javni službi, ki jih odredi minister za socialno politiko in narodno zdravje, odnosno ban.

Če postane imetnik dovolila iz zdravstvenih razlogov trajno nesposoben, voditi lekarno, in se to ugotovi s postopanjem, določenim v prvem odstavku tega paragrafa, se odredi za to lekarno administrator, kolikor ne dobi imetnik dovolila odobritve po odredbi § 14. tega zakona.

Imetnik dovolila ali njegov skrbnik predlaga administratorja.

Administrator mora imeti isto kvalifikacijo, ki je določena v § 6., ter ne sme voditi druge lekarne; namestnik pa mora imeti diplomu doktorja ali magistra farmacije.

§ 16.

Če imetnik dovolila za obratovanje javne lekarne umre, ima preživela vdova pravico, uživati dohodke od lekarne, in sicer, če je brez otrok ali če so otroci preskrbljeni, za dobo treh let, če pa je ostala preživela vdova z maloletnimi otroki ali tudi s polnoletnimi otroki, ki se zbog duševnih ali telesnih hio ne morejo vzdrževati sami, za dobo šestih let. Če so ostali po njegovi smrti samo nepreskrbljeni otroci, imajo prav tako pravico, uživati dohodke od lekarne za dobo šestih let.

Če je kakšen otrok na farmacevtskih študijah, ostane njemu, materi, odnosno materi in maloletnim otrokom ali nepreskrbljenim otrokom, pravica, uživati dohodke od lekarne do zakonite usposobitve za samostalno voditev lekarne, toda najdlje do 30. leta starosti, potem pa se mu dá dovolilo za to lekarno.

Če ima preživeli zakonski drug ali otrok pravico, samostalno voditi lekarno, se mu dá dovolilo za obratovanje te lekarne.

Če se vdova brez otrok ali s polnoletnimi in preskrbljenimi otroki zopet omoži, izgubi pravico, uživati dohodke od lekarne po prvem odstavku tega paragrafa.

Lekarno vodi v dobi iz prvega in drugega odstavka tega paragrafa administrator po pristojni odobritvi. Administratorja predlaga vdova, če nima najstarejšega polnoletnega otroka, ki mu gre pravica, uživati dohodke od lekarne, drugače pa skrbnik.

Na dovolilo za obratovanje javne lekarne v primerih iz prvega in drugega odstavka tega paragrafa se smejo uporabiti tudi odredbe § 14. tega zakona.

§ 17.

Dovolilo za obratovanje lekarne ne sme biti predmet izvršbe.

Zoper imetnika dovolila se sme voditi izvršba glede lekarne same po prisilni upravi.

§ 18.

Leto dni pred rokom, določenim v § 16., mora razpisati, kolikor se ne vrši postopanje po § 14. tega zakona, minister za socialno politiko in narodno zdravje, odnosno ban, natečaj z dvomesečnim rokom za dajanje novih dovolil za te lekarne. Če so lekarne same v kraju, se sme odobriti njih nadaljnja voditev administratorju, dokler se ne odobri novo dovolilo in ne otvori nova lekarna, toda najdlje za leto dni.

Ko se razpiše natečaj za dajanje novih dovolil po prvem odstavku tega paragrafa, je treba izrečno poudariti, da mora oseba, ki se ji po iztekle natečaju odobri dovolilo za obratovanje javne lekarne po predpisih tega zakona, odkupiti inventar stare lekarne po ocenitvi odbora na podstavi njegove trgovinske in prometne vrednosti, če ga imetnik sam ne proda ali če se prodajalec in kupec ne zedinita.

Odbor iz predhodnega odstavka je sestavljen iz treh oseb, izmed katerih odredi eno kupec inventarja, eno ban, odnosno minister za socialno politiko in narodno zdravje, tretjo pa prodajalec inventarja.

§ 19.

En lekarnar ne sme imeti in voditi istočasno dveh lekarn; vendar pa se smejo javiti na razpisani natečaj za otvoritev novih lekarn oni magistri farmacije, ki imajo svojo lekarno. Če dobe novo dovolilo, izgube dovolilo za lekarno, ki so jo prej imeli.

§ 20.

Imetniku dovolila sme odobriti ban po zaslišanju banskega sanitetnega sveta, da obratuje začasno v dobi sezone podružnico svoje lekarne v kopališčih, zdraviliščih in klimatskih krajih, če v teh krajih ni javne lekarne. Imetnik sme dobiti odobritev za obratovanje samo ene podružnice; podružnico pa mora voditi doktor, odnosno magister farmacije s kvalifikacijo iz § 6.

§ 21.

Podeljeno dovolilo za javno lekarno se mora preklicati, če se lekarna ne otvori v enem letu od dne, ko se je odobritev izdala. Dovolilo se mora odvzeti:

- 1.) če prestane biti lastnik dovolila državljan kraljevine Jugoslavije;
- 2.) če izgubi imetnik dovolila častne pravice ali če mu je prepovedano, izvrševati lekarnarski poklic;
- 3.) če se imetnik dovolila sam odreče dovolilu.

V primeru pod 3.) tega paragrafa mora prijaviti imetnik dovolila svoj sklep, da se odreka dovolilu, šest mesecev pred rokom, ko želi opustiti lekarno, pristojnemu oblastvu, ki razpiše v dveh mesecih natečaj za odobritev novega dovolila.

§ 22.

Obče upravno oblastvo druge stopnje sme začasno odvzeti dovolilo za voditev lekarne, toda najdlje do enega leta:

1.) če je bil imetnik dovolila v dveh letih trikrat kaznovan zaradi prekršitev naredb tega zakona;

2.) če se dokaže imetniku dovolila strokovna nezanesljivost v voditvi lekarne.

V teh primerih postavi oblastvo obče uprave administratorja za odrejeno nagrado.

§ 23.

Predstavnik lekarne je lekarnar, ki upravlja lekarno. Lekarnar je za poslovanje lekarne javno-pravno odgovoren.

§ 24.

Dovolila za voditev ročnih lekarn zdravnikov in veterinarjev kakor tudi lekarn zdravstvenih zadrug in uradov za zavarovanje delavcev podeljuje ban, ko je zaslišal banski sanitetni svet. Ta dovolila veljajo samo za kraj, za katerega je dovolilo odobreno.

Dovolila za lekarne urada za zavarovanje delavcev v okolišu uprave mesta Beograda odobruje minister za socialno politiko in narodno zdravje, ko je zaslišal glavni sanitetni svet.

Dovolilo za ročne lekarne zdravnikov in veterinarjev kakor tudi za ročne lekarne zdravstvenih zadrug prestane veljati, če se otvori v kraju javna lekarna.

Lekarnarska zbornica.

§ 25.

Vsi lekarnarji, imetniki dovolil, odnosno administratorji javnih lekarn in lekarnarski sodrujnik, doktorji ali magistri farmacije so obvezni člani lekarnarske zbornice kraljevine Jugoslavije.

Sedež zbornice je v Beogradu.

Minister za socialno politiko in narodno zdravje predpiše v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta, ko je zaslišal glavni sanitetni svet in lekarnarsko zbornico, uredbo o lekarnarski zbornici in njenih sekcijah, o organizaciji, področju, prispevkih z zborničnimi disciplinskimi predpisi in o zavarovanju lekarnarskih sodrujnikov.

Trgovine (drogerije), kemijsko-farmaceutske tvornice in laboratoriji.

§ 26.

Trgovine (drogerije) na debelo in kemijsko-farmaceutske tvornice morajo izpolnjevati specialne pogoje glede strokovne kvalifikacije osebja, načina poslovanja in ureditve. Specialne pogoje predpiše z uredbo minister za trgovino in industrijo po predhodni soglasnosti z ministrom za socialno politiko in narodno zdravje.

Nadzorstvo in organi nadzorstva.

§ 27.

Nadzorstvo po tem zakonu vrše oblastva obče uprave po strokovnih referentih in zavodih.

Vrhovno nadzorstvo vrši ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje.

§ 28.

Javne lekarne, ročne lekarne zdravnikov in veterinarjev kakor tudi lekarne zdravstvenih zadrug in uradov za zavarovanje delavcev se morajo strokovno pregledati najmanj enkrat na leto.

Pooblastitve.

§ 29.

Minister za socialno politiko in narodno zdravje predpiše pravilnike:

- 1.) o strokovnih pregledih lekarne;
- 2.) o cenah za zdravila, ki jih izdajajo javne lekarne neposredno potrošnikom;
- 3.) o pregledu novih zdravil in zdravilnih specialitet in o zavodskih pristojbinah za te preglede, nadalje o načinu, po katerem jih je pobirati in uporabljati kakor tudi dajati dovolila za prodajanje teh zdravil in specialitet;
- 4.) o ročnih lekarnah, lekarnah zdravstvenih zadrug in uradov za zavarovanje delavcev;
- 5.) o natančnejših odredbah za notranje poslovanje v javnih lekarnah;
- 6.) o ostalih odredbah, potrebnih za izvrševanje tega zakona;
- 7.) o pomožnem osebju v javnih lekarnah.

Prehodne odredbe.

§ 30.

Dovolila za otvarjanje javnih lekarn z realno in realno radicirano pravico se ne smejo več podeljevati; lastniki obstoječih lekarn z realno in realno radicirano pravico pa smejo razpolagati z njimi po odredbah prejšnjih zakonov za dobo 20 let od dne, ko stopi ta zakon v veljavo; po tem roku postane njih realna pravica osebna pravica v zmislu tega zakona, toda brez odškodnine.

§ 31.

Lastniki obstoječih lekarn z osebno pravico pred uveljavitvijo tega zakona se smejo koristiti in razpolagati s svojimi lekarnami po odredbah zakonov, ki so veljali ob pridobitvi njih pravice, deset let; po tem roku se prilagode ta dovolila odredbam tega zakona, toda brez odškodnine.

Dovolilo, ki ga dobi lekarnar za obratovanje javne lekarne po predhodnem odstavku tega paragrafa, velja za osebno dovolilo po odredbah tega zakona.

§ 32.

Lastniki drogerij smejo obratovati po odredbah prejšnjih predpisov drogerije najdlje tri leta od dne, ko stopi ta zakon v veljavo, ter se koristiti s pravicami, ki so jih pridobili po prejšnjih zakonitih predpisih in dovolilih, danih za obratovanje drogerije.

§ 33.

Odredba drugega odstavka § 14. se ne nanaša na lekarnarje, ki so s pristojno odobritvijo prodali svoje lekarne, preden stopi ta zakon v veljavo.

Lekarnarji, ki so večkrat prodali svojo lekarno, preden stopi ta zakon v veljavo, ne morejo dobiti novega dovolila za obratovanje lekarne.

Lekarnar, ki dobi dovolilo za obratovanje lekarne po odredbi prvega odstavka tega paragrafa, ne more dobiti odobritve, da bi prenesel svoje dovolilo na podstavi prodaje inventarja svoje lekarne na koga drugega.

§ 34.

Onim, ki so doktorji ali magistri farmacije na dan, ko stopi ta zakon v veljavo, se prizna v praksi po § 6. tega zakona čas, ki so ga prebili v poslovanju v drogerijah, v kemijsko-farmaceutskih tvornicah in laboratorijih kot strokovni sodelavci ali namestniki, kakor tudi čas, ki so ga prebili v lekarnarskih poslih kot državni ali samoupravni uradniki. Prav tako se prizna v praksi čas, ki so ga prebili v opravljanju lekarnarskih poslov uradniki lekarnarske zbornice, osrednjega urada za zavarovanje delavcev, zveze zdravstvenih zadrug, in urednikom strokovnih listov kakor tudi čas, ki so ga prebili na odsluževanju vojaškega roka v vojaških lekarnah.

Od dne, ko stopi ta zakon v veljavo, se šteje magistrom in doktorjem farmacije, ki so zaposleni, kakor je to določeno v prvem odstavku tega paragrafa, samo polovica prebitega časa v lekarnarsko prakso po § 6. tega zakona.

Kazni.

§ 35.

Z zaporom do enega meseca ali v denarju do 10.000 dinarjev je kaznovati lekarnarja, odnosno njegove sodelavce, kolikor ni prekršil odredb kazenskega zakonika:

- 1.) če ne pripravlja zdravil po predpisih farmakopeje ali jih ne čuva redno ali ne hrani in ne izdaja zdravil močnega strupenega učinka s posebno pozornostjo;
- 2.) če izdeluje in daje v promet zdravila, pa nima za to odobritve po §§ 3., 4. in 5. tega zakona;
- 3.) če ne prijavi svoje lekarne lekarnarski zbornici;
- 4.) če ne vodi rednih knjig o dobavljanju in izdajanju zdravil;
- 5.) če obratuje in vodi istočasno dve lekarni;
- 6.) če izdaja zoper odredbo prvega odstavka § 7. v lekarnah bolnic, zdravstvenih zadrug ali uradov za zavarovanje delavcev zdravila drugim osebam.

Z isto kaznijo se kaznujeta zdravnik in veterinar, če vodita ročno lekarno brez pristojne odobritve ali če izdaja veterinar zdravila za nevetinarsko rabo.

Višina kazni se izreče po tem, ali se je storilo dejanje naklepoma ali v malomarnosti ali v povratku ali je trajalo dlje časa in ali je dalo večjo korist. V težjih primerih se smeta izreči obe kazni kakor tudi zaplemba predmeta.

Kazni izrekajo obča upravna oblastva prve stopnje.

Denarne kazni se oddajajo Državni hipotekarni banki za sanitetni fond.

Končne odredbe.

§ 36.

Z dnem, ko stopi ta zakon v veljavo, prestateno veljati, kolikor ni odredeno s tem zakonom drugače:

1.) odredbe o lekarnah zakonskega člena XIV. iz leta 1876.;

2.) člen 24. zakona o ureditvi sanitetne stroke in o čuvanju narodnega zdravja in izpremembah in dopolnitvah tega zakona;

3.) zakon o lekarništvu z dne 11. aprila 1894.;

4.) zakon z dne 18. decembra 1906. o ureditvi lekarn;

5.) red za lekarne v Bosni in Hercegovini z dne 17. oktobra 1907. kakor tudi vsi drugi zakoniti predpisi, uredbe in pravilniki, kar jih je bilo izdanih na podstavi teh zakonov.

§ 37.

Ta zakon stopi v veljavo, ko ga kralj podpiše, obvezno moč pa dobi z dnem, ko se razglasi v »Službenih Novinah».

V Beogradu, dne 7. aprila 1930.

Aleksander S. r.

Minister
za socialno politiko
in narodno zdravje:

dr. M. Drinković s. r.

Videl in pritisnil
državni pečat
čuvár državnega pečata,
minister pravde:

dr. M. Sršić s. r.

(L. S.)

Predsednik
ministrskega sveta,
minister za notranje posle,
častni adjutant
Njegovega Veličanstva
kralja,
divizijski general:
Peter Živković s. r.

Uredbe osrednje vlade.

271.

Na podstavi §§ 14., 18. in 127. zakona o organizaciji finančne uprave in odločbe št. 7482/IV z dne 26. februarja 1930. predpisujem ta-le

Navodila

za izvrševanje poslov, prenesenih na finančne direkcije — odseke za carine — in na carinarnice.*

* »Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 1. marca 1930., št. 48/XVII. — V slovenskem besedilu so se vpoštevali popravki, priobčeni v »Službenih Novinah kraljevine Jugoslavije» z dne 6. marca 1930., št. 52/XVIII.

I.

Organizacija odsekov za carine.

Clen 1.

Odseki za carine obstoje pri finančnih direkcijah v Beogradu, Zagrebu, Ljubljani, Skoplju, Splitu in pri finančnem inspektoratu v Dubrovniku.

Clen 2.

(1) Finančni direkciji v Beogradu so podrejene carinarnice v Beogradu, Bezdanu, Beli crkvi, Velikem Gradištu, Veliki Kikindi, Vršcu, Novem Sadu, Prahovu, Smederevu, Subotici in Caribrodu.

(2) Finančni direkciji v Zagrebu so podrejene carinarnice v Virovitici, Zagrebu, Koprivnici, Kotoribi, Krku, Osijeku, Pagu, Rabu in na Sušaku.

(3) Finančni direkciji v Ljubljani so podrejene carinarnice v Gornji Radgoni, Dravogradu-Meži, na Jesenicah, v Ljubljani, Mariboru in na Rakeku.

(4) Finančni direkciji v Skoplju so podrejene carinarnice v Bitolju, Debru, Đakovici, Devdeliji, Ohridu, Prizrenu, Skoplju in Strugi.

(5) Finančni direkciji v Splitu so podrejene carinarnice v Biogradu na moru, Zemuniku, Makarski, Metkoviću, Obrovcu, Preku, Splitu in Šibeniku.

(6) Finančnemu inspektoratu v Dubrovniku so podrejene carinarnice v Baru, Dubrovniku, Korčuli, Kotoru, Podgorici, Sarajevu in Hercegovnem.

Clen 3.

(1) Odseku načeluje šef, ki vodi vse posle odseka. Odgovoren je za pravilno in redno opravljanje poslov v odseku.

(2) Kadar je šef odseka odsoten, ga nadomešča po činu najstarejši uradnik njegovega odseka.

Clen 4.

(1) Za opravljanje poslov sta v odseku poleg šefa še najmanj dva uradnika, ali kolikor jih je pač treba za kolegialno reševanje predmetov, odkazanih v področje odseka.

(2) Posle razdeljuje med uradnike šef odseka.

(3) Če bi ostal odsek brez potrebnega osebja za kolegialno reševanje, se odredi odsotnemu uradniku nadomeščanje samo, ako bi bilo njegovo odsostvovanje daljše ali škodljivo za poedince.

(4) Na predlog šefa odseka odredi nadomeščanje finančni direktor, in sicer izmed uradnikov glavnih skupin carinarnice, ki je v kraju finančne direkcije.

II.

Pristojnost odseka za carine.

Clen 5.

V odseku za carine se morajo opravljati vsi posli, določeni z zakonom o organizaciji finančne

uprave, kolikor se nanašajo na poslovanje in potrebe odseka za carine in carinarnice, ne glede na to, ali so odkazani ti posli v pristojnost finančnega direktorja ali v pristojnost odseka.

Clen 6.

(1) Za posle, odkazane v pristojnost finančnega direktorja, mora pripraviti odsek pravočasno potrebne predloge bodisi na zahtevo carinarnice, bodisi po svoji iniciativi, ter opraviti po njih vsa predhodna dejanja, ki so predpisana z zakonom za polnodeljavnost poedinih poslov, tako da se opravi ti posli pravilno in pravočasno.

(2) Za odločbe, naredbe in druge akte, ki jih sestavi v ta namen odsek za carine, je treba, da jih sopodpiše šef odseka kot odgovorni strokovni organ.

Clen 7.

(1) Postavitev dnevničarjev za odseke in njemu podrejene carinarnice predlaga šef odseka za carine po svoji izpredvidnosti, odnosno na predlog carinarnice, finančnemu direktorju samo takrat, kadar je neizogibno potrebna, in sicer v mejah številčnega stanja in kredita, odrejenega za direkcijsko v njegovem območju v carinski službi. Osebe izbira direktor.

(2) Dnevničarje odseka in njemu podrejenih carinarnic odpušča finančni direktor ali sam ali pa na predlog odseka.

Clen 8.

(1) Prošnje uradnikov in drugih uslužbencev odseka in njemu podrejenih carinarnic za odsotstvo in bolovanje v mejah države mora odpremiti šef odseka s svojim mnenjem k finančnemu direktorju.

(2) Vsako dovoljeno odsotstvo, odnosno bolovanje, se sporoči ministrstvu za finance (oddelku za carine).

Clen 9.

(1) Glede odločb, ki jih izdaja finančni direktor v mejah otvorjenih kreditov in ki se nanašajo:

I. na izdatke:

1.) za nabavo in popravilo vseh potrebščin za skladiščno in carinsko službo, za carinsko-kemijske laboratorije kakor tudi za nabavo zalivk in za popravila klešč za plombiranje do vsote 50.000 Din;

2.) za popravilo blagajin do vsote 10.000 Din;

3.) za nabavo pisarniškega materiala, stroške za prenos inventarja in izplačilo telefonskih taks do vsote 50.000 Din;

4.) za nabavo kuriva, razsvetljave in nabavo in popravilo opreme do vsote 10.000 Din — mora šef odseka predhodno ugotoviti, ali so se povsem vpoštevala postopanja za izvrševanje nabav, razložena v razpisih ministra za finance C. br. 61.000 z dne 10. decembra 1924. («Financijska služba» za leto 1924., 515. stran) in C. br. 3025 z dne 22. januarja 1925. («Financijska služba» za leto 1925., 4. stran);

II. na zavarovanje blaga v skladiščih z letno premijo do vsote 50.000 Din in na odobritev pogodb o zakupu z letno zakupnino do 50.000 Din — mora

šef odseka predhodno ugotoviti, ali se je povsem vpoštevalo postopanje v razpisu ministra za finance C. br. 3025 z dne 22. januarja 1925. («Financijska služba» za leto 1925., 4. stran);

III. na povračilo škode privatnim osebam po členu 24. carinskega zakona do vsote 20.000 Din — mora šef odseka predhodno ugotoviti obveznost carinarnice za povračilo te škode kakor tudi odgovornost oseb, če je kaj takih v konkretnem primeru;

IV. načasne izdatke po členu 131. zakona o državnem računovodstvu do vsote 5000 Din za službena potovanja in selitev — mora storiti šef odseka, česar je treba samo za osebe svojega odseka, in sicer na podstavi člena 131. o državnem računovodstvu. Za osebe carinarnice plačujejo te izdatke še nadalje carinarnice same po pooblastitvi, ki jim je dana s pravilnikom o ureditvi centralnih blagajn;

V. na izknjiževanje neporabnih inventarnih stvari v carinarnicah in carinsko-kemijskih laboratorijih v inventarni vrednosti do 5000 Din — mora šef odseka ugotoviti, ali so se povsem vpoštevale odredbe o voditvi inventarja in o izknjiževanju zastarelih stvari, predpisane s pravilnikom za specialna računovodstva in specialne blagajne.

(2) Ko ugotovi šef odseka, da so se izvršila za polnodeljavnost poedinih poslov pravilno vsa predhodna dejanja, izda odlok o izdatku ter ga pošlje s svojim sopodpisom finančnemu direktorju v dokončno odločitev.

(3) Državne carinske zgradbe se popravljajo, dokler velja uredba o tlakovini, tako, kakor je razloženo v tej uredbi.

Clen 10.

(1) Inspekcijska služba carinarnic se opravlja po pisni naredbi finančnega direktorja. Opravlja jo šef odseka ali pa eden izmed višjih uradnikov odseka.

(2) Inspekcijska služba se vrši redno najmanj dvakrat na leto nenadoma, in sicer prva v prvem, druga pa v drugem polletju.

(3) S temi inspekcijami se morajo opraviti vsi posli, razloženi v razpisu ministra za finance C. br. 75.728 z dne 2. decembra 1923. («Carinska služba» za leto 1923., 182. stran), z dostavkom, da je pregledati računske dokumente tako, kakor je razloženo v členu 12. teh navodil.

(4) Druga redna inspekcija lahko izostane, če je bila carinarnica pregledana že drugič bodisi po naredbi finančnega direktorja, bodisi po naredbi ministrstva za finance — oddelka za carine.

(5) Izredne inspekcije carinarnic sme vršiti tudi direktor osebno, ne da bi se moral povsem ravnati po navodilih, razloženih v razpisu C. br. 75.728/23.

(6) Poročilo o izvršeni inspekciji se mora priobčiti šefu odseka, ki ga pošlje po finančnem direktorju ministrstvu za finance — oddelku za carine.

(7) Če se ugotove ob inspekciji izvestne nepravilnosti, mora uvesti oni, ki je odrejen za pregledovanje, takoj preiskavo ter to sporočiti po finančnem direktorju ministrstvu za finance — oddelku za carine, ki prepusti nadaljnjo preiskavo tej osebi ali pa odloči, da pošlje svojega odposlanca. V vsakem primeru mora opraviti oni, ki razkrije nepravilnosti, najnujnejše posle sam takoj, da se sled o storjenih nepravilnostih ne zabriše. Če odredi ministrstvo za finance — oddelek za carine — svojega odposlanca, obvesti o tem tudi finančnega direktorja.

(8) Če je treba izdajati zaradi pravilnejšega poslovanja pri carinarnicah navodila, odloči oddelek za carine, ali naj se stori to po odseku za carine, ali pa odredi sam v tem zmislu, česar je treba.

(9) Če je treba, sme odrediti ministrstvo za finance — oddelek za carine — tako za inspeksijsko in kontrolno službo kakor tudi za druge posle s specialnimi navedbami izvršitev teh poslov, bodisi enemu svojih uradnikov, bodisi šefu carinskega odseka ali drugemu višjemu uradniku odseka.

Clen 11.

Reševanje predmetov, odkazanih v pristojnost odseka za carine (§ 18. zakona o organizaciji finančne uprave in odločba št. 7482/IV. z dne 26. februarja 1930.), opravlja odsek v svoji pristojnosti ter je zanje docela odgovoren.

Clen 12.

(1) Poslovanje podrejenih carinarnic kontrolira in njih računске dokumente pregleduje odsek ob inspekciji po svojem strokovnem osebju, kakor je to določeno s členom 10. teh navodil.

(2) V računskem pogledu se vrši redno pregledovanje računskih dokumentov še nadalje po odločbi glavne kontrole št. 73.031 z dne 29. oktobra 1928. (razpis ministra za finance C. br. 44.770 z dne 30. novembra 1928. — *Financijska služba* za leto 1928., 958. stran).

(3) Toda ti dokumenti se smejo pregledati v računskem pogledu vselej ob redni ali izjemni inspekciji, če se pojavi sum, da se je storila po izvestnih dokumentih nepravilnost ali zloraba.

Clen 13.

(1) Finančne direkcije rešujejo na prvi stopnji:

a) vsa dejanja, kazniva po carinskem zakonu in carinsko-pomorskem pravilniku kakor tudi po drugih zakonih, ki so bila doslej v pristojnosti carinarnic in za katera znašajo kazni preko 500 Din v srebru;

b) vsa carinska kazniva dejanja, za katera je predpisana minimalna in maksimalna kazen, če je ta poslednja višja od 500 Din v srebru, ali pa, če spozna finančna direkcija, da bi bilo treba izreči kazen, tudi nižjo od teh vsot.

(2) Finančne direkcije so pristojne, reševati vsa ta kazniva dejanja tudi takrat, kadar se mora glede njih preiskava prekiniti ali obdolženec oprostiti

kazenske odgovornosti, nadalje predmete tihotapstva, če je tihotapec neznan ali če se ni mogel izslediti, odnosno če biva izven dosežaja naših oblastev.

Clen 14.

Finančne direkcije rešujejo na drugi stopnji vsa dejanja, kazniva po carinskem zakonu in carinsko-pomorskem pravilniku, ki jih je reševala na prvi stopnji carinarnica.

Clen 15.

Odločbe o prekinitvi preiskave in o oprostitvi od kazenske odgovornosti kakor tudi odločbe o predmetih tihotapstva, če je tihotapec neznan ali če se ni mogel izslediti, odnosno če biva izven dosežaja naših oblastev, izdane od carinarnic, so izvršne, če jih odobri finančna direkcija, odločbe, izdane od finančne direkcije, pa, če jih odobri minister za finance.

Clen 16.

Zoper odločbe, ki jih izdajajo carinarnice na prvi stopnji, je dopustna pritožba na finančno direkcijo v 10 dneh; zoper odločbe finančne direkcije pa je moči vložiti tožbo na upravno sodišče v 30 dneh od dne, ko se je izročila odločba finančne direkcije. Odločba upravnega sodišča je izvršna.

Clen 17.

Zoper odločbe, ki jih izdajajo na prvi stopnji finančne direkcije, je dopustna pritožba na ministra za finance v 15 dneh; zoper odločbo ministra za finance pa je moči vložiti tožbo na državni svet v 30 dneh. Odločba državnega sveta je izvršna.

Clen 18.

V odločbah carinarnice in finančne direkcije je treba označiti rok za predložitev pravnega sredstva in urad, ki naj se mu izroči pravno sredstvo.

Clen 19.

Odločbe o carinskih kaznivih dejanjih, izdane na katerikoli stopnji, se izročajo obdolžencu na reverz; izroča jih carinarnica. Dan, ko se izroči odločba, se ne šteje v rok, postavljen za pritožbo, odnosno za tožbo. Carinarnica pošlje reverz o izročitvi uradu, ki je izdal odločbo.

Clen 20.

Dejanja, kazniva po pravilniku o carinskih posrednikih, ostanejo še nadalje v pristojnosti carinarnic in ministra za finance.

Clen 21.

(1) Razporedne odločbe izdaja urad, ki je odločal o kaznivem dejanju na prvi stopnji.

(2) Razporedne odločbe, izdane od carinarnic, so izvršne, če jih odobri finančna direkcija, razporedne odločbe, izdane od finančne direkcije, pa, če jih odobri minister za finance.

Clen 22.

Pritožba se izroči uradu, ki je izdal odločbo, ta pa jo pošlje takoj po izteku pritožbenega roka s predmetom vred uradu, pristojnemu za njen pretes. Tožbe se vlagajo neposredno pri upravnem sodišču, odnosno pri državnem svetu. S pritožbami, vloženimi nepravočasno ali na nepristojno mesto, je postopati tako, kakor je predpisano s carinskim zakonom.

Clen 23.

Odločbe izdaja pri carinarnici upravnik, pri finančnih direkcijah pa kolegij.

Clen 24.

(1) Kolegij pri finančni direkciji sestavljajo trije člani: finančni direktor kot predsednik, šef odseka za carine in eden izmed višjih uradnikov, ki ga odredi šef odseka za carine.

(2) Če je finančni direktor odsoten ali zadržan z drugimi posli, je predsednik kolegija šef odseka za carine, člana pa sta dva uradnika njemu poverjenega odseka. Ozadržanosti mora obvestiti finančni direktor odsek za carine s pooblastitvijo, potrebno za odločanje o carinskih kaznivih dejanjih.

Clen 25.

Kolegij izdaja odločbe po obrazloženem referatu enega izmed uradnikov odseka za carine, ki ga odredi šef odseka.

Clen 26.

(1) Kolegij odloča z večino glasov; o odločbah se vodi zapisnik, ki ga podpišejo člani kolegija in referent.

(2) Odločbo na predmetu podpiše finančni direktor, sopodpiše pa jo šef odseka, odnosno jo sopodpišejo njegovi namestniki.

Clen 27.

Odločba carinarnice se ali potrdi, predružači ali razveljavi. Če se razveljavi, se dajo carinarnicam navodila za izdajo nove odločbe.

Clen 28.

Dopolnitve kakor tudi vse ostalo, česar je treba za preiskavo in presojo carinskih kaznivih dejanj, kar pa ni obseženo s temi navodili, se vrše po ustreznih predpisih carinskega zakona in carinsko-kazenskega postopanja.

Clen 29.

(1) Dovolitev, da se ocarinijo selitvene stvari ob uvozu in izvozu in oprema ob uvozu v stanovanju, se dá po členu 16. carinskega zakona samo, če je možno odrediti vse, česar je treba, da se opravi ta ocarinitev pravilno, in če se vrši pri carinarnici I. in II. vrste.

(2) Če se zahteva ocarinitev selitvenih stvari in opreme izven sedeža odseka, se dá dovolitev

samo, če se more odrediti poleg uradnikov carinarnice, odrejenih za pregled, tudi eden izmed višjih uradnikov odseka ali carinarnice, da prisostvuje ocarinitvi, za katero plača odškodnino oni, ki jo zahteva.

(3) Ocarinitev selitvenih predmetov in opreme ob uvozu se odobri, čim prevzame te predmete predhodno carinarnica, odkoder šele se smejo prevoziti v stanovanje.

Clen 30.

Tehtanje blaga ob prevzemu v carinska skladišča odredi odsek za carine samo, če nastane pri posrednih carinarnicah, za katere je odsek pristojen, spor o tem. To ne posega v dolžnost carinarnice, da steha blago vselej, kadar nastopi primer, določen s členom 21. carinskega zakona.

Clen 31.

Ko pregleduje odsek za carine listine, ki se predlagajo z deklaracijo vred, zlasti pa potrdila o izvoru blaga, ki jih uradniki in carinarnice nečejo sprejeti za pravilne, mora gledati na to, da je dopustno sprejeti namesto potrdil o izvoru blaga, ali če so ta potrdila nepravilna, tudi vse druge listine, s katerimi se dá nedvomno ugotoviti izvor blaga. Vendar pa se ne smejo sprejeti namesto potrdil o izvoru potrdila, označena v razpisu C. br. 43.918 z dne 18. julija 1922., kot pravilna, odnosno kot potrdila, ki jim je rok veljavnosti potekel, kakor tudi ne ona pravilna potrdila ustanov in teles, katerih potrdila se po tem razpisu sploh ne smejo sprejemati.

Clen 32.

(1) Ko odloča odsek o povračilu iz točk 4.), 5.) in 6.) odločbe št. 7482/IV z dne 26. februarja 1930., se mora ravnati po postopanju C. br. 39.794/20 z vsemi njegovimi izpremembami in dopolnitvami ter mora postopati tako, kakor je odrejeno z njimi za ta povračila, dokler je odločal o njih minister za finance.

(2) Pritožbe zoper odločbe, ki jih izdajajo po svoji pristojnosti za povračilo carinarnice same, se vlagajo še nadalje pri ministru za finance po carinarnici, ki je izdala odločbo, v roku, določenem s carinskim zakonom.

Clen 33.

Po točki 7. odločbe št. 7483/IV z dne 26. februarja 1930. ne smejo postopati odseki za carine, dokler se pregledujejo računski dokumenti po odločbi glavne kontrole št. 73.031 z dne 29. novembra 1928., priobčeni z razpisom ministra za finance C. br. 44.770 z dne 30. novembra 1928.

Clen 34.

(1) Odločbe, da se vrni blago po drugi carinarnici, ne pa po oni, ki je označena v deklaraciji, izdaja odsek za carine, pri čemer pazi vedno na to, da se ne zgodi to zaradi izvršitve kakšne zlorabe. Take odločbe sme izdajati bodisi odsek, v čigar

pristojnost spada carinarnica, pri kateri se je blago uvozilo, bodisi odsek, v čigar pristojnost spada carinarnica, po kateri se zahteva povratek blaga.

(²) Ko izda odsek za carine odločbo, obvesti carinarnico, pri kateri se je izvršila prva ekspedicija, kakor tudi carinarnico, po kateri naj se blago vrne.

Clen 35.

Odločbe o podaljšavi roka, v katerem se sme pogojno uvoženo blago vrniti v inozemstvo, kakor tudi roka, v katerem se mora izročiti provozno blago izstopni carinarnici, sme izdajati odsek za carine tudi, če se ne predlože zahteve pravočasno, pri čemer se drži razpisa C. br. 40.500 z dne 26. septembra 1929. Ta roka se smeta podaljšati, in sicer rok iz člena 78. najdlje za leto dni, rok iz člena 115. pa, kolikor je najmanj treba, da prispe blago do izstopne carinarnice.

Clen 36.

(¹) Blago se sme poslati v ocarinitev drugi carinarnici samo, če je carinarnica, ki se ji blago pošilja, pristojna, ocarinjati tako blago.

(²) Kadar se dajo take dovolitve, je treba vedno opozoriti carinarnico, naj opravi ocarinitev takega blaga tako, kakor je predpisano s carinskim zakonom, da pa se mora tako blago vedno tudi podrobno pregledati po členu 40. carinskega zakona, da je moči ugotoviti ob prejemu blaga pri drugi carinarnici, ali je res prispelo isto blago, ki se ji je poslalo.

Clen 37.

Začasna zasebna carinska založišča se smejo dovoljevati, če so izpolnjeni vsi pogoji, predpisani za dovoljevanje založišč s carinskim zakonom in s predpisi, izdanimi na njegovi podstavi. Ko se dá dovolitev za otvoritev zasebnih carinskih založišč, je treba še posebno paziti na to, da niso predaleč od carinarnice in da ne bi ovirala otvoritve prostih carinskih založišč v pomorskih lukah.

Clen 38.

Odločbe o povračilih za izvozno blago, ki se je iztovorilo po izpremenjeni namembi pri drugi carinarnici, ne pa pri oni, pri kateri se je opravila izvozna ocarinitev, se odobrujejo samo, če se je iztovorilo blago po predhodni prijavi one carinarnice, pri kateri se vrši iztovarjanje in če je ugotovila ta po vzporeditvi blaga z izvozno prijavo, da se stanje blaga ujema z navedbami izvozne prijave.

Clen 39.

Ponovna prodaja blaga, ki mu je rok ležanja v carinskih skladiščih in raztovoriščih potekel, kakor tudi blaga in vozil, zaplenjenih pri tihotapstvu, in ki se zanje ni dosegel znesek, s katerim je blago obremenjeno po carinskih davščinah, se sme odobriti, če se je izvršila prodaja pravilno in če ne bi bilo pričakovati, da se doseže s tretjo prodajo višja cena. Če bi se spoznalo, da ponovne prodaje ni do-

voliti, se odredi, kaj naj se stori z blagom. V tem primeru se izda odločba, da se odstopi blago državnim uradom ali humanitarnim ustanovam ali da se uniči, kakor ga je pač najbolje ukoristiti. V vsakem primeru je treba presoditi, ali se ni pustilo blago v carinskih skladiščih in razkladališčih preko roka ležanja samo zaradi tega, da bi se moglo pozneje kupiti pod zneskom rednih carinskih davščin, ki bi jih bilo pobrati nanje.

Clen 40.

Blago se sme poslati na prodaj drugi carinarnici samo, če so stroški za prevoz manjši, kakor če bi se prevozilo blago zaradi prodaje v najbližje mesto, kjer ni carinarnice.

Clen 41.

(¹) Uporabljanje blaga, ki je ob kontroli uporabljano oproščeno plačevanja vseh ali nekaterih davščin, se kontrolira po naredbi šefa odseka, odnosno po specialni naredbi oddelka za carine.

(²) Če je podjetje v kraju carinskega odseka, se vrše ti pregledi, brez pravice do pobiranja dnevnic. Če pa je podjetje izven sedeža odseka ali če je nad 2 km daleč od njega, ima organ, ki vrši pregled, pravico do povračila dnevnice in stroškov po uredbi D. R. br. 150.000/28, ki jih trpi podjetje.

(³) Vsak izvršeni pregled sporoči odsek oddelku za carine; sporoči mu pa tudi, kaj se je odredilo zoper podjetje, če se je ugotovila nepravilnost ali zloraba.

Clen 42.

(¹) Ponovni pregled se odredi, če se pojavi sum, da se je storila s prvim pregledom nepravilnost. Če ni v carinarnici uradnikov več nego onih, ki so izvršili prvi pregled, odredi odsek, da izvrši ta pregled vpričo uradnikov, odrejenih za pregled, in upravnika dotične carinarnice eden izmed višjih uradnikov odseka.

(²) Če se zdi odseku potrebno, sme odrediti izjemoma ponovni pregled tudi po svoji iniciativi; takrat odredi, da mu prisostvuj tudi en uradnik odseka, najsi ima carinarnica poleg uradnikov, odrejenih za prvi pregled, še druge, ki bi mogli izvršiti ponovni pregled. Drugače pa velja za opravljanje ponovnega pregleda povsem razpis ministra za finance C. br. 67.659 z dne 16. novembra 1922. («Carinski zbornik», XXXIX. del, 577. stran).

Clen 43.

(¹) Oprostitev po točki 4.) člena 9. v predlogu zakona o obli carinskih tarif, ki jih je uporabljati do nadaljnjie naredbi tudi na predstavnike Društva narodov in člane mednarodnega urada dela, z oprostitvijo od plačevanja državne trošarine za osebe, navedene v razpisu oddelka za davke št. 41.950 z dne 31. marca 1928., pod b) (razpis C. br. 12.790 z dne 4. aprila 1928.), se dajo ob nastopnih pogojih:

(²) Prošnji za oprostitev od carine je pogoj, da se predloži specialno potrdilo (izdaja oddelka za

carine), podpisano od poslanika ali opravnika poslov, odnosno od oseb, ki imajo po točki 4.) člena 9. v predlogu zakona o obli carinski tarifi pravico do oprostite, in overovljeno od ministrstva za finance — oddelka za carine, odnosno od finančne direkcije — šefa odseka za carine.

(3) Na podstavi takega potrdila, v katerem mora biti izrečno označeno, da dovoljujejo dotične države glede oprostite od carine predmetov, označenih v potrdilu, vzajemno postopanje, se izda odločba o oprostitvi tako, da se podpiše odlok, natisnjen na potrdilu samem, ki se pošlje potem carinarnici, pri kateri se blago uvaža. Carinarnica pusti po njem blago prosto carine, ne da bi se odprli in pregledali tovorki, po uradni dolžnosti in na malo priznanico, ki mora točno navajati količino, znak in število tovorov kakor tudi njih skupno celotno težo. Imenovanje se vpiše v malo priznanico po svoji označbi v potrdilu.

Clen 44.

(1) Oprostitev selitvenih predmetov od plačila carine in carinskih davščin ob uvozu in izvozu (točka 10. člena 9. v predlogu zakona o obli carinski tarifi) se dá, povsem po razpisih ministra za finance C. br. 45.477 z dne 17. julija 1920.; C. br. 39.749 z dne 1. julija 1921.; C. br. 25.402 z dne 27. aprila 1921.; C. br. 76.740 z dne 31. oktobra 1921.; C. br. 27.707 z dne 25. aprila 1921.; C. br. 19.742 z dne 1. aprila 1921.

(2) Ko se izda odločba o oprostitvi selitvenih predmetov od carine in carinskih davščin, se dopusti tudi izvoz zlatih in srebrnih stvari, če so ti predmeti lastnina izseljencev in če se ujemajo z njih stanjem, kar se mora dokazati s potrdilom pristojnega (policijskega) oblastva.

Clen 45.

Oprostitev iz točke 11.) člena 9. v predlogu zakona o obli carinski tarifi za inozemske državne uradnike se dá, če velja vzajemno postopanje, za ene in za druge, ko se je vložila prošnja, ki ji morata biti pridodana seznamek predmetov in potrdilo oblastva, ki pošilja te uradnike na službo. Seznam stvari mora biti overovljen od oblastva, ki mu uradniki pripadajo; v potrdilu pa mora biti označeno, da je prosilec uslužbenec in da se kot tak priseljuje, odnosno izseljuje.

Clen 46.

Oprostitev predmetov za opravljanje železniške, brodske in zrakoplovne službe tujih prometnih uprav v kraljevini, dogovorjene s specialnim sporazumom (točka 12. člena 9. v predlogu zakona o obli carinski tarifi), se dajo na podstavi pismene vloge tujih prometnih ustanov v naši državi in samo za one predmete, ki so določeni v teh specialnih sporazumih.

Clen 47.

Oprostitev za vezane in nevezane knjige, pa tudi za nove, nadalje za samoučila naših dijakov, ki se

uče v inozemstvu, pa se vračajo v državo (točka 14. člena 9. v predlogu zakona o obli carinski tarifi), se dá, če se predloži dokaz, da so osebe, ki prenašajo take predmete, res dijaki. Dokaz se poda s številko potnega lista, ki se predloži v vpogled z označbo oblastva, ki ga je izdalo, kar se označi tudi na priznanici, po kateri se izvrši ocarinitve. Potni list se prosilec vrne.

Clen 48.

Oprostitev za predmete umetnosti, znanosti in večine in za starinske predmete, ki se uvažajo za javne zbirke in ustanove, kakor tudi originalna dela naših kiparjev in slikarjev, ki žive v inozemstvu (točka 15. člena 9. v predlogu zakona o obli carinski tarifi), se dá za predmete, ki se uvažajo samo za javne zbirke in ustanove, in sicer na predlog ministrstva za prosveto. Prosto carine se ne puščajo kakorkoli razmnoženi predmeti del naših umetnikov.

Clen 49.

Oprostitev za uporabljane dedinske reči se dajo, če jih uvažajo najbližji sorodniki, katerim pripadajo po dedinski pravici (točka 16. člena 9. v predlogu zakona o obli carinski tarifi), na pismeno zahtevo, ki ji morajo biti priloženi dokazi o dediščini, izdani od pristojnega sodnega oblastva, kakor tudi potrdilo, da je uvoznik najbližji sorodnik. Za najbližje sorodnike se smatrajo oče in mati, sinovi, hčere, bratje in sestre.

Clen 50.

(1) Oprostitev uporabljane odeli in perila, ki se pošilja siromašnim osebam iz inozemstva kot darilo (točka 17. člena 9. v predlogu zakona o obli carinski tarifi), se dajo samo za uporabljano odelo in perilo, in sicer tako, kakor je razloženo v razpisu C. br. 6710 z dne 13. februarja 1924., in proti dokazu, da se pošiljajo te reči kot darilo.

(2) Za siromašne osebe se smatrajo one osebe, ki ne plačujejo davka več nego 120 Din na leto brez dopolnilnega davka in samoupravnih doklad, kakor tudi osebe, katerih dohodek od nesamostalnega dela ne preseže zneska 1800 Din na mesec, če so sameci, odnosno 2200 Din, če so oženjeni, torej vse osebe in rodbine, ki jih smatra za take invalidski zakon s svojimi pojasnili.

(3) Ruski begunci predlagajo še nadalje potrdila ruskega konzula ali svojih begunskih odborov.

Clen 51.

Oprostitev ladij, zrakoplovov, železniških lokomotiv s tenderji, železniških voz, vlačilnic in inventar vseh naštetih vozil, če prihajajo čez mejo zaradi prevoza potnikov in blaga, kakor tudi predmeti za prehrano njih osebja in potnikov (točka 19. člena 9. v predlogu zakona o obli carinski tarifi) se dajo samo za vozila koncesioniranih carinskih voznikov v rednem potniškem in tovrnem prometu. Carinskih ekspedicij ni opravljati, ker se ta

vozila ne vpisujejo v skladiščne knjige. Za vozila se smatrajo tudi specialni vozovi, kakršni so vozovi za prevažanje tekočin, mesa, rib itd., najsi so to železniški vagoni, plovni ali zračni objekti. Glede zasebnih vagonov se je ravnati povsem po razpisu C. br. 32.859/27.

Clen 52.

Oprostitev za predmete, potrebne za službo božjo, ki se pošiljajo iz inozemstva kot darilo cerkvam vseh priznanih ver (točka 21. člena 9. v predlogu zakona o obči carinski tarifi), se dajo samo za darila na podstavi pismenih vlog, s katerimi vred je treba predložiti dokaz, da se pošiljajo ti predmeti kot darilo in da služijo za potrebe in duhovniška opravila cerkv in hramov priznanih ver.

Clen 53.

Oprostitev za blago domačega izvora, ki se izvažajo, a se neprodano vrača, se dajo, če je mogoče nedvomno dokazati njega domači izvor (točka 24. člena 9. v predlogu zakona o obči carinski tarifi), na pismene vloge in proti dokazu, da je blago domačega izvora, kar se mora ugotoviti s tovrstnim listom in z izvozno deklaracijo. Oprostitev je vezana na blago ter se dá, če se blago ujema s številom tovorkov, znamko, številko in težo in če ni suma, da bi se bilo v inozemstvu zamenjalo. Rok za povratek tega blaga ne vpliva na oprostitev. Če bi se vrnil samo del blaga, se povrne samo njemu ustrezeni znesek carinskih davščin.

Clen 54.

Oprostitev za uporabljane posode in zavoje, ki se uvažajo iz inozemstva, se dajo, če je mogoče nedvomno dokazati, da so služili za izvoz domačega blaga (točka 25. člena 9. v predlogu zakona o obči carinski tarifi), nevisno od tega, če se oglase posode ob ocarinjanju izrečno na povratek po členu 98. carinskega zakona. Te oprostitve se smejo tudi dajati, če je mogoče ugotoviti z deklaracijo (ne glede na oznamovanje), z računi in z drugo korespondenco, da je bilo v posodah, ki se vračajo, izvestno domače blago.

Clen 55.

Oprostitev za vzorce (točka 26. člena 9. v predlogu zakona o obči carinski tarifi) se dajo samo za vzorce, ki se ne morejo uporabljati za nič drugega nego za to, čemur so namenjeni.

Clen 56.

Oprostitev za sohe in poprsja se dajo, če se uvažajo za javne spomenike (točka 27. člena 9. v predlogu zakona o obči carinski tarifi), samo, ako se predloži dokaz, da bodo služili ti predmeti za javne spomenike.

Clen 57.

Oprostitev za predmete, ki jih uvažajo kot vojno odškodnino neposredno državni uradi, državne

ustanove in državni zavodi kakor tudi samoupravna telesa, cerkve in šole (točka 31. člena 9. v predlogu zakona o obči carinski tarifi), se dajo samo v mejah pooblastitve, dane z razpisom C. br. 31.370/28 («Finansijska služba» za leto 1928., stran 469.).

Clen 58.

(1) Oprostitev od carine po točkah 2.), 4.), 5.), 7.), 8.), 9.), in 10.) člena 10. v predlogu zakona o obči carinski tarifi se dajo, če se izvrši pogodna ekspedicija po členih 72. do 78. carinskega zakona, z dostavkom, da se smejo sprejemati namesto gotovine tudi druga zavarovanja za carinske davščine. Zavarovanja se lahko polagajo v državnih ali državno garantiranih vrednostnih papirjih po borznem tečaju, v garancijskih pismih domačih denarnih zavodov, upravičenih za poslovanje z devizami in valutami, ali v vložnih knjižicah takih denarnih zavodov. Ta zavarovanja smejo sprejemati samo glavne carinarnice in carinarnice I. vrste. Carinarnice II. vrste smejo sprejemati za zavarovanja samo vložne knjižice.

(2) Rok za povratek tega blaga se odredi, ko se dá oprostitev, vselej po členu 78. carinskega zakona ter se sme podaljšati samo na izrečno zahtevo, kakor je to določeno s členom 35. teh navodil.

(3) Če se tako blago ne more oznamovati ob uvozu, daje oprostitev iz tega člena ministrstvo za finance — oddelek za carine.

Clen 59.

Plemenske živali po pripombi k tar. št. 57. uvozne carinske tarife se puščajo prosto carine, ko se izpolnijo pogoji, predpisani v pravilniku o uvozu plemenskih živali št. 48.181/IV ministrstva za poljedelstvo («Finansijska služba» za leto 1927., stran 505.).

III.

Pristojnost glavnih carinarnic.

Clen 60.

Dovolitve, da se sme ocariniti selitev ob uvozu in izvozu pohištva in pohištvo ob uvozu v stanovanju, se dajo tako, kakor je predpisano s členom 29. teh navodil.

Clen 61.

Ko odločajo carinarnice o povračilu za poštno pakete, ki se vračajo v inozemstvo, za zneske preko 10.000 Din iz tekočega in iz minulega proračunskega leta, se morajo ravnati povsem po postopanju, predpisanem s členom 32. teh navodil.

Clen 62.

Dovolitve, da se pošlje blago drugi carinarnici v ocarinitve, daje carinarnica tako, kakor je razloženo v členu 36. teh navodil.

Clen 63.

Oprostitev po točkah 10.), 14.), 19.), 25.), 26.) in 31.) člena 9. v predlogu zakona o obči carinski tarifi dajo carinarnice tako, kakor je predpisano s členi 44., 47., 51., 54., 55. in 57. teh navodil.

Clen 64.

Oprostitve po točkah 2.), 8.), 9.) in 10.) člena 10. v predlogu zakona o obči carinski tarifi dajo carinarnice tako, kakor je predpisano v členu 58. teh navodil.

IV.

Pristojnost vseh carinarnic.

Clen 65.

Pravilnost potrdil o izvoru blaga, ki jih uradniki, odrejeni za pregledovanje blaga, nečejo sprejeti za pravilna, oceni carinarnica ter sprejme namesto njih druge listine tako, kakor je razloženo v členu 31. teh navodil.

Clen 66.

(1) Oprostitev predmetov, namenjenih za neposredno potrebo kraljevo, kraljičino in prestolonaslednikovo (točka 1. člena 9. v predlogu zakona o obči carinski tarifi) se dajo na pismo zahtevo dvorne uprave, ki se ji mora priložiti tudi originalni račun z overovljenim prepisom in potrdilom na njem, da so predmeti namenjeni za neposredno potrebo Njegovega Veličanstva kralja, kraljičino in prestolonaslednikovo. Ocarinjanje se opravlja po uradni dolžnosti, po mali beležnici.

(2) Predmeti iz odstavka (1) so oproščeni plačevanja državne trošarine (razpis C. br. 12.790/28, »Financijska služba« za leto 1928., stran 244.).

Clen 67.

Predmete, namenjene za neposredno potrebo tujih suverenov in državnih poglavarjev, dokler bivajo začasno v kraljevini (točka 2. člena 9. v predlogu zakona o obči carinski tarifi), puščajo carinarnice prosto carine, ne da bi vršile kakršnokoli carinsko ekspedicijo.

Clen 68.

(1) Oprostitev odlikovanj, izložbenih svetinj in spominskih novcev se dá, če jih uvažajo ali izvažajo oni, katerim so bili podeljeni (točka 3. člena 9. v predlogu zakona o obči carinski tarifi), ako predloži prosilec dokaze (ukaz, dekret), s katerimi mu je bilo to odlikovanje podeljeno. Ocarinitve se opravi po uradni dolžnosti in po mali priznanici, ki se ji priloži overovljen prepis ukaza, odnosno dekreta, s katerim je bilo odlikovanje podeljeno.

(2) Oprostitev pokalov in drugih predmetov, ki jih osvoje naša sportna društva ali poedina moštva ob tekmah, nadalje tudi vencev, vejic in drugih predmetov, tudi iz plemenitih kovin, podeljenih našim kulturno-prosvetnim in nacionalnim društvom ob gostovanju v inozemstvu, se dá, če se dokaže, da so bili ti predmeti resnično osvojeni ali podeljeni.

Clen 69.

Oprostitev blaga, za katero znaša carina manj kot 0-10 Din (točka 7. člena 9. v predlogu zakona o obči carinski tarifi) se dá samo za blago, ki je sicer zavezano plačilu carine, katere znesek pa ne preseza 0-10 Din. Če je blago prosto carine, se te oprostitve ne smejo dajati. Prav tako se ne smejo dajati, če prispe za enega prejemnika več vrst blaga, najsi je blago zavezano plačilu davščin ali ne.

Clen 70.

Oprostitev predmetov sodnega postopanja, uradne korespondence in predmetov uradne korespondence (točki 8. in 9. člena 9. v predlogu zakona o obči carinski tarifi) se dá samo na zahtevo sodišča, odnosno onega oblastva, ki se mu ti predmeti pošiljajo. Ocarinjanje se vrši po uradni dolžnosti, po mali beležnici, ki se ji priloži zahteva in dokaz, po katerih so ti predmeti oproščeni.

Clen 71.

(1) Uporabljane stvari naših in inozemskih potnikov, katere nosijo kot prtljago za svojo osebno potrebo, nadalje ostali porabni predmeti, potrebni na potovanju (točka 13. člena 9. v predlogu zakona o obči carinski tarifi), se puščajo prosto carine brez formalnosti, najsi so stvari nove ali stare (člen 140. carinskega zakona), samo, če so potniku neizogibno potrebne na potovanju in če se ujemajo s potnikovim stanjem.

(2) Če so se stvari, prispele s potnikom vred, izročile carinarnici, jih pusti carinarnica prosto carine ter jih samo vpiše v malo priznanico. Če pa so prispele stvari — prtljaga — posebe, odloči carinarnica o oprostitvi, ko se ji predloži potna listina. V enem in drugem primeru se mora označiti številka potne listine v mali priznanici, odnosno v oprostitvi, ki jo izda carinarnica.

Clen 72.

(1) Oprostitev živinske krme, ki je potrebna za prehrano živine na poti (točka 20. člena 9. v predlogu zakona o obči carinski tarifi), se dá samo, ako ustreza količina desetdnevni potrebi za prehrano živine na poti, če je namenjen transport v državo, ki meje ob našo kraljevino, a za petnajstdnevno potrebo, če je namenjen transport v druge države, od dne, ko transport krene od naše meje.

(2) V prevozu je vsa krma prosta, samo da mora označiti carinarnica ob vstopu točno količino krme, izstopne carinarnice pa morajo gledati na to, kolik je bil potrošek, in ali se izvažata potemtakem iz države dejanski ona količina, ki preostane po potrošku. Ob uvozu se pušča prosto carine krma po dejanski potrebi, kar se ravna po tem, kam se pošilja živina v notranjost, največ pa za pet dni. Če ostane živina v kraju, kjer se je izvršila uvozna ekspedicija, se pusti krma samo za en dan, odkar se je živina iztovorila iz vozil.

Clen 73.

Oprostitev proizvodov ribarstva, ki jih uvažajo naši ribiči (točka 22. člena 9. v predlogu zakona o

obči carinski tarifi), se dá samo za ribe in druge vodne živali v živem stanju ali nasoljene samo toliko, kolikor je potrebno, da se ribe, odnosno ostale živali, na potovanju ne pokvarijo. RIBE, v kakršni koli obliki predelane ali dalje konservirane, so zavezane plačevanju carine. Oprostitev se dá samo na ime ribičev in njih združb, ocarinitve pa se izvrši po uradni dolžnosti, po mali priznanici.

Clen 74.

Oprostitve po točki 23.) člena 9. v predlogu zakona o obči carinski tarifi se vrše ob pogojih in na način, razložen v mednarodnih sporazumih o dvovlastniškem prometu. Postopanje o dvovlastnikih C. br. 41.102/23 («Carinska služba» za leto 1923., stran 53.) se uporablja samo proti državam, s katerimi nimamo specialnega sporazuma o dvovlastnikih, in ko se uporabljanje tega postopanja načelno odobri.

Clen 75.

Krste z mrličji, žare s pepelom sežganih mrličev z venci vred, ki so pridejani krstam in žaram (točka 28. člena 9. v predlogu zakona o obči carinski tarifi), se prepuščajo, ko so jih predhodno pregledala sanitetna oblastva, ter se ocarinjajo po uradni dolžnosti, po mali beležnici.

Clen 76.

(1) Plačilna sredstva (tečajni denar) in bankovci, izpolnjene menice in izpolnjeni čeki, nadalje vrednostni papirji (točka 30. člena 9. v predlogu zakona o obči carinski tarifi) se puščajo prosto carine brez formalnosti.

(2) Glede izvoza teh plačilnih sredstev se morajo ravnati carinarnice povsem po pravilniku o prometu z valutami in devizami kakor tudi po naredbah, izdanih po tem pravilniku.

(3) Izvoz denarja dovoljujejo dvovlastnikom carinarnice samo, kolikor je dovoljen po pravilniku o prometu z devizami in valutami.

Clen 77.

Oprostitve iz točke 1.) člena 10. v predlogu zakona o obči carinski tarifi se dá, če se izvrši ekspedicija, pri tem se je povsem ravnati po razpisih C. br. 18.138/22 («Carinski zbornik» za leto 1922., stran 162.), C. br. 55.377/22 («Carinski zbornik» za leto 1922., stran 483.) in C. br. 16.138/25 («Financijska služba» za leto 1925., stran 153.) kakor tudi po člehu 58. teh navodil.

Clen 78.

Oprostitve po točki 3.) člena 10. v predlogu zakona o obči carinski tarifi se dajo ob istih pogojih in tako, kakor je razloženo v člehu 74. teh navodil.

Clen 79.

Vozovi in živina, prav tako avtomobili, vse to tudi s pripremo, se puščajo, če prihajajo čez mejo zaradi prenosa in prevoza potnikov in blaga (točka 6. člena 10. v predlogu zakona o obči carinski tarifi), prosto carine na podstavi carinskega

postopanja za suhozemska vozila v mednarodnem potniškem prometu («Financijska služba» za leto 1924., stran 201.), C. br. 11.260/24 («Financijska služba» za leto 1924., stran 210.), C. br. 58.895/24 («Financijska služba» za leto 1924., stran 486.) in zakona o mednarodni konvenciji o avtomobilnem prometu («Službene Novine» z dne 27. aprila 1929., št. 99/XL, in «Financijska služba» za leto 1929., stran 317.).

V.

Posebne odredbe.

Clen 80.

Pristojnost odseka za carine finančnega inspektorata v Dubrovniku je povsem ista kakor pri ostalih odsekih, ki so pri finančnih direkcijah; samo da se prenaša pristojnost finančnega direktorja na starejšino finančnega inspektorata v Dubrovniku.

Clen 81.

(1) Izdajati odločbe iz členov 29., 30., 31., 32., 35., 36., 37., 40., 42., 45., 46., 47., 48., 49., 50., 51., 52., 55., 56., 57., 58. in 59. teh navodil je pristojen šef odseka za carine.

(2) Odloke podpisuje šef odseka za carine, so podpisuje pa jih uradnik, ki jih je uporabil.

Clen 82.

(1) Odločbe iz členov 32., 38., 39., 44., 53. in 54. teh navodil se izdajajo kolegialno.

(2) Kolegij za izdajanje odločb po teh členih je sestavljen iz šefa odseka za carine in dveh višjih uradnikov odseka.

(3) Odloke podpisuje šef odseka za carine, so podpisuje pa jih eden izmed višjih uradnikov, ki je sodeloval pri kolegialnem odločanju.

(4) O vseh rešenih predmetih se vodi zapisnik, ki se pošlje finančnemu direktorju.

(5) Ločena mnenja se pošiljajo s predmetom in izerpno obrazložitvijo finančnemu direktorju.

(6) Finančni direktor ne sme razveljaviti odločbe, ki jo je sprejel kolegij odseka, sestavljen po odstavku (2) tega člena; sme pa jo zadržati od izvršitve, če se ne strinja z njo.

(7) V tem in v predhodnem primeru je pristojen, izdajati odločbe kolegij, sestavljen po člehu 24. teh navodil.

Clen 83.

(1) Izdajati odločbe iz členov 60., 62., 63. in 64. teh navodil je pristojen upravnik glavne carinarnice.

(2) Odločbe po člehu 61. teh navodil izdajajo kolegialno upravnik carinarnice in dva višja uradnika.

Clen 84.

Izdajanje odločb iz členov 65., 66., 68., 69., 70., 71., 72., 75. in 77. teh navodil so pristojni upravnik vseh carinarnic.

Clen 85.

Izdajati odločbe iz členov 65., 66., 68., 69., 70., 71., 72., 73., 75. in 77. teh navodil so pristojni upravniki vseh carinarnic.

Člen 86.

(1) Zoper odločbo se sme vložiti, kjer ni to izrečno odrejeno s temi navodili, pritožba, če jih izdado carinarnice, na finančno direkcijo, odnosno na finančni inspektorat v Dubrovniku, zoper odločbo finančnih direkcij, odnosno finančnega inspektorata v Dubrovniku, pa na ministra za finance.

(2) Tako carinarnice kakor tudi finančne direkcije izdajajo o svoji odločbi odloke, v katerih je treba označiti rok za vložitev pravnega sredstva in urad, ki naj se mu izroči pravno sredstvo.

(3) Roke za vlaganje pritožb je računati po carinskem zakonu.

VI.

Končne odredbe.

Člen 87.

(1) Odločbe o predmetih, za katerih reševanje niso dane pooblastitve z zakonom o organizaciji finančne uprave, z odločbo št. 7482/IV z dne 26. februarja 1930. in s temi navodili ne finančnim direkcijam — odsekom za carine — ne carinarnicam, ostanejo še nadalje v pristojnosti ministra za finance — oddelka za carine.

(2) Odločbe, za katere je pristojen odsek za carine, morajo poslati carinarnice z dnem, ko stopijo ta navodila v veljavo, temu odseku v pristojno rešitev. Odločbe, za katere so pristojne carinarnice, ki pa so pri odseku za carine finančnih direkcij, pošlje odsek carinarnicam v pristojno rešitev.

Člen 88.

Ta navodila stopijo v veljavo z dnem, ko se razglase v «Službenih Novinah».

V Beogradu, dne 26. februarja 1930.;

št. 7500/IV.

Minister za finance:

dr. S. Šverljuga s. r.

Razne občeveljavne odredbe.

272.

**Izpremambi v pravilnikih
o uslužbencih rečne plovitve
in**

**o ustroju pokojninskega fonda za osebje
direkcije rečne plovitve.***

Z odločbo ministra za promet D. R. P. br. 24.001 z dne 4. aprila 1930. je izpremenjena točka a) člena 100.

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 16. aprila 1930., št. 87/XXXIV. — Prvotni pra-

pravilnika o uslužbencih rečne plovitve, ki se glasi
odslej:

«a) ko dovrši uslužbenec 65. leto starosti.»

Z isto odločbo je izpremenjena tudi točka B. člena 7. pravilnika o ustroju pokojninskega fonda za osebje direkcije rečne plovitve ter se glasi v tem delu:

«B. Če dovrši 65. leto starosti in ima deset let članstva.»

**Iz pisarne rečne plovitve kraljevine Jugoslavije
v Beogradu,**

dne 11. aprila 1930.; št. 24.001.

Razne objave iz «Službenih Novin».

Številka 90 z dne 22. aprila 1930.:

Z ukazom Njegovega Veličanstva kralja z dne 12. aprila 1930., S. br. 9300, se proglašajo po členu 2. zakona o kopališčih, rudninskih in toplih vodah izvirki hladne rudninske vode pri vasi Višnjici poleg Beograda in blato na svetu okoli teh izvirkov za rudninske in zdravilne.

Številka 91 z dne 23. aprila 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 12. aprila 1930.: Za patriarha srbske pravoslavne cerkve je imenovan skopljski metropolit Varnava.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 27. marca 1930.: Pomaknjen je iz 3. skupine I. kategorije v 3. a) skupino I. kategorije dr. Povalaj Josip, finančni direktor v Ljubljani.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 30. marca 1930.: Postavljen je po službeni potrebi pri dravski finančni direkciji, odseku za carine, za višjega finančnega tajnika Lazič Aleksander, višji tajnik ministrstva za finance, oddelka za carine.

Številka 92 z dne 24. aprila 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 27. marca 1930.: Upokojen je pri monopolnem založišču soli v Ljubljani Kaučič A. Adolf, skladiščnik v I. skupini III. kategorije.

vilnik o uslužbencih rečne plovitve glej v Uradnem listu z dne 26. marca 1927., št. 120/33, pravilnik o ustroju pokojninskega fonda za osebje direkcije rečne plovitve pa v Uradnem listu z dne 22. septembra 1928., št. 315/91.